

GDY ŁAZIK STANĄŁ PRZED TOLEDO NOWO-
CHRZCZENY I ŻYDZI WITALI GO OKRZYKAMI RA-
DOŚCI, MORDUJĄC CHRZESCIAN, NEOFICI HISZPAŃ-
SCY PRZESZLI SPOWROTEM NA JUDAIZM, UPADAB-
NIAJĄC SIĘ ZEWNĘTRZNIE DO ARABÓW.
(Didier. Rola neofitów w dziejach Polski).

Czy Daladier powoła Rząd ocalenia publicznego we Francji

Pogłoski o rozwiązaniu Izby Deputowanych

PARYŻ, 18. 10. Francja stoi w przededniu bardzo doniosłych wydarzeń wewnętrznych - politycznych. W najbliższą niedzielę odbędą się wybory uzupełniające do Senatu, w których wybranych będzie 97 senatorów w 30 okręgach, czyli jedna trzecia część Senatu. W obecnej chwili wybory te posiadają specjalne znaczenie polityczne, dzięki różnym wydarzeniom w polityce międzynarodowej, które wywołały gwałtowną kampanię socjalistów i komunistów przeciwko premierowi Daladier.

ROZWIĄZANIE IZBY DEPUTOWANYCH
Wybory uzupełniające do Senatu są jednak tylko wstępem do dalszych znacznie donioślejszych wydarzeń. Natychmiast po wyborach premier Daladier, jak mówią pogłoski uporczywie kursujące w kołach politycznych, zamierza rozwiązać Izbę Deputowanych i równocześnie dokonać poważnej rekonstrukcji swego gabinetu. Mówi się, że Daladier zamierza powołać do rządu jednego generała na stanowisko ministra uzbrojenia, a ponadto kilku fachowców z poza parlamentu. W ten sposób nowy rząd Daladier miałby charakter gabinetu ocalenia publicznego w myśl sugestii, które wyszły przed paru dniami z kół b. kombatanów.

REKONSTRUKCJA GABINETU

W tym nowym rządzie Daladier objąłby tękę ministra skarbu w celu przeprowadzenia szeregu zarządzeń koniecznych natury finansowej, które są gwałtownie zwalczane przez lewe skrzydło frontu ludowego. Według innej wersji tękę ministra skarbu miałby objąć znany ekonomista francuski Karol Rist, do którego byłby przydzielony w charakterze doradcy obecny minister finansów Marchandeu. Na swoich stanowiskach pozostaliby natomiast wszyscy obecni ministrowie resortów obrony narodowej.

DŁUGA LISTA ZAPRZECZEŃ

Wydarzeniem, które obecnie zrobiło już dawno duże poruszenie w kołach politycznych, jest oficjalny komunikat ministerstwa spraw zagranicznych zawierający zaprzeczenie szeregu fałszywych i tendencyjnych wiadomości, które od kilku dni ukazują się w prasie francuskiej i zmierzają, jak mówi komunikat, do tego, aby zakłócić atmosferę międzynarodową i nie dopuścić by umowa monachijska osiągnęła spodziewany skutek w pacyfikacji Europy.

Komunikat ten zaprzecza między innymi, jakoby Berlin zażądał od Pragi wydania komunistów żydów i działaczy socjal - demokratycznych niemieckich, którzy uciekli z okęgów sudeckich i schronili się do kraju, dalej jakoby rząd praski zezwolił na założenie oddziału Gestapo w Pradze, jakoby Rzesza zaproponowała unie celną nowemu państwu czechosłowackiemu, i wreszcie jako

by rząd niemiecki sformułował w jakiegokolwiek formie projekt porozumienia 4 mocarstw zachodnich na podstawie planu rozbrojenia lądowego, powietrznego i morskigo.

Socjalistyczny „Populaire” zamieszcza ten komunikat urzędowy, a równocześnie gwałtowny atak Biuma na ministra Bonnet.

Znak czasu Ustawę o neutralności zmieniają Stany Zjednoczone

NOWY JORK, 18. 10. Korespondent dyplomatyczny „New York Herald Tribune” dowiadyuje się, że w kołach urzędowych panuje pogląd, iż zmiana ustawy o neutralności mogłaby nastąpić jeszcze przed zebraniem się kongresu i możliwym jest, że rząd zdecyduje się zapowiedzieć publicznie rewizję tej ustawy, wygaszającej na wiosnę roku przyszłego.

Korespondent twierdzi, że nie-

możliwość stosowania ustawy o neutralności, która nie czyni żadnej różnicy pomiędzy narodami - napastnikami a ofiarami tej napaści, ujawniła się wyraźnie w czasie ostatniego przesilenia europejskiego. Korespondent dodaje ponadto, że departament marynarki postanowił podobno w zasadzie stworzyć stałą eskadrę atlantycką, której jądrem byłaby utworzona przed 2 tygodniami eskadra, złożona z 38 okrętów.

Umowa handlowa polsko-niemiecka Maszyny wartości 120 milionów złotych sprowadzimy w ciągu 4 lat z Niemiec

W okresie od czerwca do września r. b. przeprowadzone zostały między zainteresowanymi resortami polskimi i niemieckimi rokowania w sprawie dodatkowego przywozu na warunkach kredytowych z Niemiec do Polski maszyn i instalacji przemysłowych. Celem tego przywozu ma być umożliwienie modernizowania przemysłu prywatnego, w szczególności tego, który pracuje na eksport. Strona polska wobec tego miała za zadanie uzyskanie specjalnych, możliwie dogodnych dla polskiego przemysłu warunków, któreby ułatwiły zakup maszyn na projektowane inwestycje i jednocześnie zapewnić eksportu produktów rolnych w korzystnych dla Polski warunkach.

Rokowania te zakończone zostały podpisaniem w Berlinie specjalnego porozumienia polsko - niemieckiego.

Porozumienie to przewiduje przyznanie ze strony niemieckiej 9-letniego kredytu towarowego dla dodatkowego importu z Niemiec instalacji, urządzeń oraz maszyn, aparatów, narzędzi i t. p. towarów dla celów inwestycyjnych. Łączna kwota dodatkowych dostaw z Niemiec do Polski, które rozłożone będą na 4ry najbliższe lata po 30 miln.

zł. rocznie, wynosić będą 120 miln. zł. Należność za dostawy niemieckie regulowana będzie przez nabywców polskich w ratach półrocznych, od 12 rat (przy kredycie 6-letnim (do 18tu (przy kredycie 9-cio letnim). Za spłatę kredytu przez przemysł polski gwarantować będzie wierzycielom niemieckim Bank Gospodarstwa Krajowego, obejmujący gestię finansową tej operacji.

Zamówienia dotyczące będą tylko takich dostaw, które nie mogą być dokonane w ramach normalnych obrotów polsko - niemieckich.

Omawiany import będzie za-

planowany za pomocą dodatkowego eksportu z Polski artykułów rolniczych. Przedpłata będzie dokonana przede wszystkim w formie eksportu zboża. Eksport ten nastąpi w poważniejszych rozmiarach jeszcze w obecnej kampanii zbożowej.

Wykonanie porozumienia polsko - niemieckiego z uwagi na szereg specjalnych postanowień technicznych, kontrolowane będzie w zakresie dokonywania zamówień w Niemczech oraz regulowania związanych z tym należności przez specjalną komisję, która ustanowiona będzie w najbliższym czasie przy ministerstwie przemysłu i handlu.

Minister Beck wyjechał do Rumunii Na spotkanie z królem Karolem Szef gabinetu Łubieński leci dziś do Budapesztu

Minister Spraw Zagr. płk. Beck wyjechał we wtorek wieczorem do Rumunii celem odbycia tam rozmów z królem Karolem. Spotkanie nastąpi prawdopodobnie nie w Bukareszcie, ale w obozie manewrowym na granicy Mołdawii i Besarabii, gdzie król wraz z następcą tronu Michałem przebywa od dwóch dni. Do obozu przyjedzie również min. rumuński spraw zagr. Comnen.

W środę rano odlatuje samolotem do Budapesztu szef gabinetu ministra spraw zagr. Łubieński celem odbycia rozmów z członkami rządu węgierskiego a przede wszystkim z ministrem Kanyą.

Obie te podróże stoją oczywiście w związku z akcją dyplomatyczną Polski mającą na celu uzyskanie wspólnej granicy polsko - węgierskiej. W akcji tej jak wiadomo zainteresowana jest

również Rumunia, gdyż wspólna granica polsko - węgierska wytworzyłaby na wschodniej Rusi

Przykarpackiej punkt wspólnej granicy trzech państw, a mianowicie Polski, Węgier i Rumunii.

Jasna i wyraźna zapowiedź Odpowiedzialność spada na Pragę

BUDAPESZT, 18. 10. „Pester Lloyd” pisze: Czesi powinni zdecydować się na przedstawienie Węgrom propozycji w formie dokładnie opracowanej noty, które mogłyby być podstawą późniejszych rokowań w drodze dyplomatycznej. Naturalnie rokowania te nie powinny się również przeciągać, a Praga powinna przejąć się ryt-

mem działalności naszej epoki.

Jeżeli jednakże najbliższe godziny nie przyniosą ze strony Pragi oczekiwanego rozsądnego posunięcia, Węgry będą zmuszone zrzucić z siebie wszelką odpowiedzialność za konsekwencje, jakie wynikną z takiego braku rozsądku i porozumienia.

Kto przemawiał w Katowicach?

Ewakuacja Kantonu

SZANGHAI, 18. 10. Z Hankou donoszą, że wszystkie organizacje czerwonego krzyża chińskiego otrzymały instrukcje przygotowania się do ewakuowania miasta. W odległości kilkudziesięciu kilometrów na zachód od Hankou zorganizowano obozy dla uchodźców. Ewakuację miasta przez ludność cywilną utrudnia zarekwirowanie wszystkich samochodów przez władze wojskowe.

Japończycy zajęli m. Poklo

TOKIO, 18. 10. Agencja Domei donosi: Wiadomości z frontu południowo - chińskiego o wkroczeniu wojsk japońskich w niedzielę do miasta Poklo potwierdzają się.

Wicepremier Kwiatkowski zagał okres propagandy wyborczej przemówieniem kandydackim w Katowicach. Prze mówienie to zawierało szereg momentów charakterystycznych i niewątpliwie słusznych. Zachodzi tylko pytanie, w jakim charakterze przemawiał p. inż. wicepremier Kwiatkowski? Czy tylko w charakterze p. inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego, ustalonego na pierwszym miejscu w charakterze kandydata na liście kandydatów na okręg katowicki, czy też również w charakterze wicepremiera, a więc współkierownika rządu, odpowiedzialnego w dużym stopniu za politykę wewnętrzną państwa. Charakter, w którym przemawiał p. inż. Kwiatkowski w znacznym stopniu decyduje o ocenie mowy katowickiej.

Jeśli p. inż. Kwiatkowski przemawiał tylko w charakterze kandydata na posła, to trzeba stwierdzić, że nie wiele z pośród obecnych kandydatów mogło wygłosić tego rodzaju mowę. Poziom bowiem wyrobienia politycznego ogromnej większości kandydatów na posłów, nie jest zbyt wysoki.

Jeśli p. inż. Kwiatkowski przemawiał również w charakterze wicepremiera, to trzeba stwierdzić, że tak wyraźnego oświadczenia, zarówno w sprawie usunięcia dawnych podziałów, jak i zwalczania szkodliwych międzynarodówek nie słyszeliśmy z ust przedstawiciela czynników decydujących. W tym wypadku mowa wicepremiera Kwiatkowskiego jest niewątpliwie

dużym wydarzeniem politycznym.

Kto przemawiał w Katowicach, czy kandydat na posła inż. Kwiatkowski, czy wicepremier Eugeniusz Kwiatkowski, pokażą dni najbliższe. Jeśli przemawiał tylko kandydat na posła, to oczywiście przemówienie nie pociągnie za sobą natychmiastowych konsekwencji praktycznych. Kupeł nie inaczej będzie wyglądał sytuacja, jeśli w Katowicach wygłoszona została mowa wicepremiera Kwiatkowskiego. Już w najbliższym czasie spotkamy się z faktami wskazującymi, iż nadchodzi realizacja zapowiedzi katowickiej.

Natychmiast zaś niewątpliwie nastąpi konsekwencja jedna. Pan inż. Kwiatkowski w swym przemówieniu katowickim mówił o tym, że z przed-

stawicielami opozycji chce rozmawiać na płaszczyźnie równości. Jeśli więc przemawiał w charakterze wicepremiera, niewątpliwie nastąpią fakty, które pozwolą na takiej płaszczyźnie rozmawiać. Dziś bowiem swoboda ruchów grup opozycyjnych i grup rządowych jest tak różna, że rozmowa na płaszczyźnie równości jest w ogóle niemożliwa. Nastąpią również niewątpliwie fakty, które w ogóle pozwolą rozmawiać. Dziś bowiem grupy opozycyjne nie mogą swobodnie rozmawiać ani w prasie, która jest skonfiskowana, ani na zebraniach publicznych, do których się nie dopuszcza, ani nawet w ramach własnych organizacji politycznych, które bardzo często są rozwiązywane.

Jan Korolec

Pożar stratostatu nie był katastrofą

dzisiaj na str. 3-ej

Groźny zbir Taciak ranny w starciu z policją

W pomedzialek późnym wieczorem dwaj wywiadowcy z Wydziału Śledczego Powiatu Warszawskiego, patrolując przedmieście Otwocka t.

zw. Kresy, natknęli się na jakiegoś mężczyznę, który na ich widok włożył ręce do kieszeni płaszcza. Wywiadowcy w idącym na wprost nich mężczyźnie poznali Taciaka. Jeden z wywiadowców szybko zbliżył się do bandyty z wymierzonym rewolwerm i nakazał mu podnieść ręce do góry. W tym momencie bandyta wystrzelił z dwu rewolwerów w kierunku drugiego wywiadowcy, który zabiegł mu drogę z tyłu, chcąc go obezwładnić. Wówczas wywiadowca w obronie kolegi wystrzelił do bandyty, raniąc go w prawą pierś. Bandyta mimo rany gęsto ostrzeliwując się w ciemnościach nocy zdołał zbiec. W tajemniczym mężczyźnie wywiadowcy rozpoznali groźnego bandytę Taciaka.

Jak wiadomo — Taciak zastrzelił ostatnio posterunkowego Czaikowskiego z XIV-go komisariatu P. P. przy zbiegu ul. Wileńskiej i Targowej. Brał on udział w szeregu napaściach. Był on poprzednio już 2-krotnie ranny przez policję w czasie pościgów.

Dalszy energiczny pościg za bandytą Taciakiem trwa.

Chmurno lecz ciepło

Przewidywany przebieg pogody w dniu 19 b. m.
Pogoda chmurna. Na południu większe rozpozgodzenie, a na północy z rana miejscami drobny deszcz. Ciepło (temperatura w ciągu dnia do 18 stop.). Słabe wiatry południowo - zachodnie.

PAŹDZIERNIK

19

ŚRODA

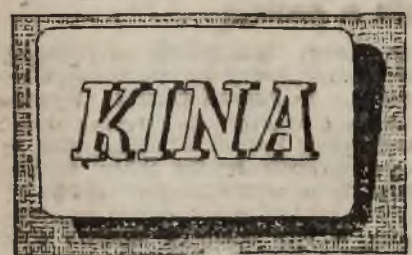
Dziś św. Piotra
Jutro św. Ireny

SŁOŃCE	
Wschód	Zachód
6—6	16—35
KSIĘZYC	
Wschód	Zachód
1—15	14—36
Dł. dnia	Ubyte
10—39	6—17

TEATRY

TEATR WIELKI: „Harnasie” i „Verbun Nobile”.
TEATR NARODOWY: „Szkoła obywateli”.
TEATR NOWY: „Bratnie dusze” Rozstworowski.
TEATR LETNI: „Jean”.
TEATR POLSKI: „Papa Nikołusz” w reż. Wiercińskiego.
TETR MAŁY: „Rozwiedzmy się” w przekładzie Cwojdzkiego.
KAMERALNY: o g. 8.15 „Głębia na zimnej”.
TEATR MALICKIEJ: co wieczór o godz. 8.15 komedia muzyczna „Odrobina Miłości”.
TEATR ATENEUM: „Świętość”.
STOLECZNY TEATR POWSZECHNY (Annapol bud. 41) o godz. 19 „Andrzej Sztorn”.
MALE QUI PRO QUO: nowa rewia „Nie do wiadomości”.
ROSYJSKIE STUDIO DRAMATYCZNE: „Wiśniowy sad”.
INSTYTUT REDUTY (Kopernika 36): Od środy „Ucieka mi przepióreczka”.
TEATR „8.15”: przepiękna operetka „Księżna Czardaszkowa”.

Teatr „MALE QUI PRO QUO” Mazowiecka 12 (Cukiernia Ziemiańska) na piątkę. Telefon 3.49-21.
NIC NIE WIADOMO!
 Rewia zwątpień i znaków zapytania. Wykonawcy:
 ADOLF DYMŚA, T. OLSZA, A. HOGUCKI, H. KAMINSKA, Z. SYKULSKA, WS. ORŁOW. Dwa przedstawienia punktualnie o 7.30 i 10-cj.

KINA CHRZESCIJAŃSKIE
 Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży tel. 7.11-25.
 AS: „Dziwczyna z Nowolipiek”.
 HOLLYWOOD: „Perły i serce” na scenie rewii.
 ITALIA: „Kapitan Mollendorf”.
 JURATA: „Ostatnia noc skazania” oraz „Niewinnie się zaczęło”.
 KINO PARAFII ŚW. AUGUSTY-NA: „Niedorajdy”.
 KINO ŚW. ANDRZEJA: „Tarzan i zielona bogini”.
 KOMETA: „Tajemniczy przeciwnik” i rewia.
 MARS: „Gdy kwitną bzy”.
 MIEJSKIE — Hipotekarna 8: „Obcym wstęp wzbroniony”.
 PRAGA: „Królowa przedmieścia” i rewia.
 PRASKIE OKO: „Hrabina Władysław”.
 SOKÓŁ: „Perły korony” i „Święto hawajskie”.
 STUDIO: „Olimpiada” II część. „Święto piękna”.
 ROMA: „Złotowłosa”.
 SWIT: „Kalanad” i „Książę X”.
 i „Zamek tajemnic”.
 SWIAT: „Port Artura” i „Marsz na Zaelzie”.

KRAWIEC męski i uczniowski
 Posiada na składzie duży wybór GARNITURÓW i PAŁT męskich i uczniowskich oraz przyjmuje zamówienia. Wesoła 14 skł. A. Leibrandt.

W PIOTRKOWIE TRYB.
 zaprenumerować „ABC” można u p. Leona Palucha, ul. Narutowicza 15 m. 1.

Źródło trudności w rokowaniach francusko-włoskich

Porozumienie Paryża z Rzymem nie jest obojętne dla Rzeszy Niemieckiej

PARYŻ, w październiku (Tel. wl.).
 W ostatnich dniach stolica Francji przeżywała znów wielkie wydarzenia polityczne, tym razem jednak radosne. Wydarzeniami tymi był przyjazd króla Belgów, Leopolda III, oraz mianowanie ambasadora francuskiego w Rzymie.

ROZMOWY BELGIJSKO-FRANCUSKIE
 Król Leopold III przyjechał,

ta, było wspaniałe i jeszcze raz dowiodło, jak wielką cieszy się popularnością i jaką przyjaźnią dąży Francuzi Belgie.

NOWY AMBASADOR W RZYMIE

Nowego ambasadora francuskiego w Rzymie min. Andre Francois Ponceta, który jest politykiem wysokiej klasy, czeka niebyle jakie zadanie.

Wreszcie po kilkuletniej przerwie w pałacu Farneza zamieszka przedstawiciel Republiki Francu-

rowaniach. Rzym czeka i jest pełen rezerwy.

Przed nowomianowanym ambasadorem stoi ciężkie, pełne niebezpieczeństw zadanie.

ROLA HITLERA

Nasuwa się pytanie dlaczego rokowania francusko-włoskie natrafiają na takie trudności — odpowiedź jest jedyna: Kancelarzowi Hitlerowi nie byłoby obojętne porozumienie Rzymu z Paryżem. Nie chciałby on dopuścić

jennego wrócił już prawie zupełnie do normalnego trybu, jednak każdy odczuwa jakiś niepokój. Przykładem tego jest oświadczenie Henri Pichota, prezesa związku b. kombatantów francuskich, złożone w imieniu 2 milionów Francuzów o konieczności natychmiastowego powołania rządu ocalaenia narodowego i rozwiązania parlamentu, który nie stoi na wysokości zadania.

Przeciętny Francuz, wystarczająco uświadomiony politycznie, ma powód do niepokoju: zdaje sobie sprawę z rosnącego niedoboru w budżecie, przeciążenia podatkowego, stałego zwiększania się kosztów utrzymania itp.

W obliczu więc niebezpieczeństwa zewnętrznego, szuka rozwiązania w radzie ponadpartijnym. J. C. S.

SŁUŻEW-SŁUŻEWIEC, PALUCH

LUDZIE PRACY, LUDZIE OSZCZĘDNI NABYWAJĄ TANIE PARCELE WILLANOWSKIE

Na tych suchych i zdrowych terenach, wśród ogrodów, posiadamy na sprzedaż tanie parcele willowa. Dzięki niezwykle dogodnym warunkom kredytowym umożliwiamy każdemu dojście do posiadania własnej parceli w granicach Wielkiej Warszawy. Kolejka. Autobus. Tramwaje Nr. 1, 12, 16 do Służewa i Nr. 19 do Służewca. Akty hipoteczne natychmiast. Na spłaty (kredyt 3-5 lat) i za gotówkę sprzedaje **ZARZĄD GŁÓWNY DOBR WILLANOWSKICH** w Warszawie, Marszałkowska 94 m. 18, tel. 8-44-56, g. 9 — 15, 17.30 — 10.

jak wiadomo, w celu dokonania odsłonięcia pomnika swego wielkiego ojca Alberta I.

Wraz z królem przybyły premier Spaak odbył konferencję z min. Bonnetem. Przedmiotem rozmowy była sprawa neutralności Belgii we wszelkich konfliktach zbrojnych na terenie Europy oraz gwarancja nienaruszenia granicy belgijskiej przez Francję.

Nie dziwi nikogo troska rządu belgijskiego, wszak tragedię jaką przeżyła Belgia podczas wielkiej wojny, jest tak świeża, przeżycia okupowanego narodu przez armie niemieckie są tak jeszcze żywe, że powtórzenia ich Belgia chce uniknąć za wszelką cenę.

Zabezpieczenie nienaruszalności granic uzyskala Belgia od Francji, Anglii i Niemiec, jednakże zakulisowa propaganda nawet prasowa stworzyła dziwną atmosferę przekonania w opinii belgijskiej, że Anglia, a szczególnie Francja, zażąda pozwolenia przemarszu wojsk przez terytorium Belgii.

SERDECZNE PRZYJĘCIE

Przyjęcie, jakiego doznał we Francji król belgijski wraz z Małką królową Elżbietą i całą świo-

skiej. Rzym czekał na to dość długo, a gdy już fakt został dokonany, prasa włoska wstrzymuje się od jakichkolwiek głębszych komentarzy.

Mianowanie przedstawiciela jest jednocześnie uznaniem podboju Abisynii.

Rzym czekał na propozycję francuską. Gdyby amb. Poncet przedstawił naprawdę realne, można by pomyśleć o natychmiastowych

do jakichkolwiek układów bez współudziału III Rzeszy.

Najbliższe dni wyjaśnia może sytuację.

NIEPOKÓJ ISTNIEJE

Zgłoszone chwały, które groziły Europie pociągiem wojny, nie zostały jeszcze rozwiązane. Wojna chwilowo została zażegnana, ale pokój nie został utrwalony.

Paryż po okresie pogotowia wo-

Nie kupuj u żyda

Popieraj handel polski!

Sytuacja bez zmian

Na krajowych rynkach zbożowych

Sytuacja na krajowych rynkach zbożowych nie wykazuje większych zmian. Podaż na ogół nie wielka. Ze względu na terminowe pokrycie, zapotrzebowanie wojska, szczególnie na owsie, jest znaczne. Podaż owsa jest jednak stosunkowo niewystarczająca, a-

by pokryć zapotrzebowanie wojska na ten artykuł.

Mimo wszystko leży w interesie rolników, aby obecnie pokryć to zapotrzebowanie wojska na owies w oznaczonym terminie ponieważ wobec słabej sytuacji za granicą, należy się liczyć, że po ukończeniu zakupów wojskowych będzie tendencja zniżkowa na ten artykuł, celem przystosowania cen do notowań zagranicznych.

Wojsko również zapotrzebowuje je większe partie jarej pszenicy szklistej; ze względu na zasadniczy brak zainteresowań pszenicą szklistą ze strony młynów wojsko jest poważnym nabywcą, w związku z czym rolnicy muszą się liczyć z tym, że wojsko właśnie obecnie skutecznie zakupy i dokonywać podaży.

Wojsko wykazuje też zapotrzebowanie na żyto. Zapotrzebowanie młynów ogranicza się do pokrycia bieżącej sprzedaży. Ceny ze względu na zakupy wojska i na rezerwy zbożowe nie mają większych odchyleń. Obniżka cen za granicą spowodowała osłabienie cen na jeźmieni.

Wyniki gonitw z wtorku, 18 października

GON. 1. Dyst. 2100 m. Nagr. 1600 zł: 1) Baronia Ch. Wojtak, 2) Perzeus (8). Wygr. w 2 m. 25 s. łatwo o 7 dł. Tot. 9.
 GON. 2. Dyst. 1600 m. Nagr. 1600 zł: 1) Turyda j. Kobitowicz, 2) Jorisaka (16.5), 3) Hemoza (17.5), 4) Brezaida (34), 5) Bravo Palti (50.5), 6) Dorota (205.5), 7) Demagogia (25.5), 8) Elba (66), Wygr. w minucie 49.5 sek. łatwo o 5 dł. Tot. 17.50, fr. 8.5, 7. 17.50. Porządkowy 116.
 GON. 3. Dyst. 1100 m. Nagr. 1800 zł: 1) Colt j. Michalczyk, 2) Smeszer (52.5), 3) Jerry II (19.5), 4) Kirkor II (120), 5) Aksum (132), 6) Proporzec (76), 7) Jantek (64.5), 8) Martel (82.5), 9) Dragoman (666). Wygr. w minucie 9 sek. pewnie o półtorej dł. Tot. 9, franc. 5.50, 7.50 i 6.
 GON. 4. Dyst. 1800 m. Nagr. 1500 zł: 1) Dingo j. Lipowicz, 2) Odonicz (24.5), 3) Kluznick (10), 4) Night Breeze (90.5), 5) Ostruga (119.5), 6) Rebeka (85.5). Wygr. w min. 57.5 sek. b. łatwo o 8 dł. Tot. 17.50, fr. 11 i 11. Porz. 113.
 GON. 5. Dyst. 1100 m. Nagr. 1800 zł: 1) Syrena II j. Kobitowicz, 2) Balada II (26), 3) Ma Cherie (17), 4) Elipsa III (66.5), Pięta Lumpa (142.5), 6) Premiera (51.5), 7) Pa-

rantella (78.5), 8) Intryga II (20.5), 9) Nelly II (284), 10) Tryne II (157.5), 11) Genie (320). Wygr. w min. 9 sek. w walce o krótką szyję. Tot. 42.5, fr. 10, 9, i 7.
 GON. 6. Dyst. 2100 m. Nagr. 2400 zł: 1) Rarytas j. Kleban Drugi Jill (240.5), 3) Buzyrus (138), 4) Ostrzyca (102), 6) Mousquetaire (22.5), 6) Biedermajer (29.5). Wygr. w 2 min. 29 sek. łatwo o dwie dł. Tot. 55 fr. 20, 47.5 i 25. Porz. 2831.
 GON. 7. Dyst. 110 m. Nagr. 2.500 zł: 1) Ural j. Buic, 2) Taran (15), 3) Rodan (53.5), 4) Ambrozja (19.5), 5) Sumak (134.5), 6) Miss Skika (149.5). Wygr. w 1 min. 8 i pół sek. o jedną dł. Tot. 15 fr. 9.5, porz. 99.
 GON. 8. Dyst. 1600 m. Nagr. 1.800 zł: 1) Pirandello j. Stasiak, 2) Dapiers (104.5), 3) Nebraska (114), 4) Atak (21), 5) Lilia (9), 6) Bryza (31). Wygr. w 1 min. 42 sek. po walce o trzy czwarte dł. Tot. 41.5 fr. 16.5 i 41. Porz. 834.
 GON. 9. Dyst. 2100 m. Nagr. 1.800 zł: 1) Joluzie j. Stasiak, 2) Mister Braun oddzielnie (20), 3) Katorżnik (64.5), 4) Orkan (148), 5) Ewa (82), 6) Waat (19.5). Wygr. w 2 min. 20 sek. pewnie o półtorej dł. Tot. 13, fr. 6.50 i 8.50. Porz. 65.

SYLWETKI I ZDARZENIA

Benito Mussolini wszedł na drogę do czwartego triumfu

Im z dalszej perspektywy patrzymy na Monachium, im więcej informacji przenika na temat planu Mussoliniego urządzenia Europy środkowej, nim wreszcie wyraźniejsza jest jego rola i godna postawa w sprawie wspólnej granicy polsko-węgierskiej — tym więcej milego zainteresowania opinii polskiej otacza postać Duce, Z wydarzeń ostatnich tygodni wyłonił się jakiś nowy, nieco inny Benito Mussolini.

Szczegóły biograficzne wodza faszystowskich Włoch są w Polsce dobrze znane. Mimo to trzeba dziś nakreślić znów jego sylwetkę, z tymi wszystkimi korekturami, jakie wprowadzimy do niej ostatnie wydarzenia, lekko tylko szkicując ogólnie znane fakty.

Duce ma obecnie 55 lat. Syn kowala z Doria, nauczyciel w Tolmerro i Oneglia, socjalista, potem redaktor bojowego „Avanti” w Mediolanie w młodości zaznał już gorzkiej wygnania. Lata 1901 — 1904 spędza kolejno w Lozannie, Genewie i Zurichu różne sobie radąc w ciężkich chwilach. Pracuje jako murarz, sprzedawca sklepowy, zdobywa chleb piórem, a przy tym wszystkim patrzy, obserwuje bacznie swych szefów partyjnych z międzynarodówki socjalistycznej.

Po powrocie do Italii, po służbie wojskowej, na łamach „Popolo d'Italia”, który porzucił czasowo na okres wojny, a później dopiero 1.XI. 1922 ster pisma oddaje w ręce brata Arnolda, propaguje konieczność interwencji Włoch przeciw Austrii.

W latach wojny światowej widzi go znów w szeregu, po wojnie znów przy biurku redaktorskim. Zaczyna organizować „Fasci di Combattimento”.

Swój pierwszy i chyba największy triumf przeżył Mussolini w pamiętnym tygodniu października 1922 r. Udany marsz na Rzym stawia go na czele rządu. Obejmuje równocześnie tękę ministra spraw wewnętrznych, wr. 1925 teki marynarki i wojny, w 26 — lotnictwa, w 27 — korporacji.

Reorganizuje Italię, buduje system faszystowski, stawia zręby pod przyszłe imperium.

Reorganizacja dowództwa armii czerwonej

Ograniczenia uprawnień oficerów

MOSKWA, 18. 10. W związku ze zbliżającą się 21-ą rocznicą rewolucji październikowej w Rosji, komisarz polityczny armii czerwonej Mielchis opracował nowy projekt reorganizacji wyższego dowództwa armii, rozszerzający rolę komisarzy politycznych przy jednoczesnym dalszym ograniczeniu uprawnień zawodowego korpusu oficerskiego.

Według tego projektu, rozważanego obecnie na Kremlu, Stalin ma objąć stanowisko przewodniczącego najwyższej rady wojenno-rewolucyjnej Z. S. S. R. Dotychczas funkcje te spełniał marsz. Woroszyłow. Uprawnienie przewodniczącego rady wojenno-

NOWOŚCI
 Dr T. Mogilnicki
PIĘLEGNOWANIE I KARMIE NIEUWOLAT z. 1.60
 M. Andriejczuk
RACJONALNE WYCHOWANIE DZIECKA z. 1.60
 WYDAWNICTWA M. ARCTA

Krok naprzód w wytwórczości polskiej

Istniejąca od 6 lat w Warszawie fabryka mydła i zapraw do podłóg pod firmą Fr. Jaworowski prowadzona jest przez właściciela Franciszka Jaworowskiego, młodego przemysłowca.

Fabryka Fr. Jaworowskiego do wyrobów swych używa jedynie surowców krajowych, skutkiem czego firma zyskała sobie dużą popularność wśród odbiorców chrześcijańskich, przyrządów i wojskowych.

Nadmienić należy, że p. Fr. Jaworowski zatrudnia tylko pracowników chrześcijańskich, którzy za swą pracę są odpowiednio wynagradzani, przyczyniając się do rozwoju i przetrwania między właścicielami, a pracownikami nie mają miejsca żadne nieporozumienia. (K).

W roku 1929 Mussolini zostawiając sobie jedynie stanowisko premiera i ministra spraw wewnętrznych rezygnuje z pozostałych tek.

Kampania abisyńska, wygrana wbrew sankcjom i utworzenie imperium włoskiego to drugi triumf Mussoliniego.

Mussolini od tej chwili — jeśli tak można powiedzieć — wychodzi poza ramy Italii, spokojny, pewny siebie, dumny staje na forum polityki międzynarodowej. Wprawdzie i przed tym objawiał żywe zainteresowanie zagadnieniami międzynarodowymi, był ministrem spraw zagranicznych, wprawdzie dziś formalnie w pałacu Chigi rządzi jego żona Gajcazo Ciano, ale teraz postawa Duce jest aktywna, w gabinetach Palazzo Viminale czy w zacisznych pokojach willi Torlonia powstają nowe projekty i koncepcje na europejską skalę.

Oś Berlina — Rzym, wizyty w Rzymie i Berlinie, uład wielkopoeci...

Przychodzi sprawa Sudetów. Coraz częściej sekretarz melduje Duce telefon z Berchtesgaden, coraz częściej sam Mussolini łączy się z Berlinem. Sytuacja wzbiera, nabrzmiewa. Po niedłuzszym raporcie lorda Runcimana, streszczonym w znanym i głośnym artykule „Timesa” pada żądanie samostanowienia, przychodzi Berchtesgaden, Godesberg... Monachium...

Trzeci triumf Duce!

Co dalej w Europie środkowej? Na biurku Mussoliniego pojawiają się znów plany, w umyśle Duce powstają koncepcje planu organizacji Europy środkowej.

Węgry wzmożone o terytoria węgierskie z dawnej Czechosłowacji i Ruś podkarpacką, Czechy i Słowacja w związku z Polską tworzą silny blok w tej części Europy. Italia — Rzesza — blok węgiersko-polsko-słowacko — czeski oto trzy elementy planu, którego autorstwo niepotwierdzone oficjalnie fama przypisuje Mussolinemu. Takich planów zresztą nie potwierdza się nigdy oficjalnie. Mówi o nich fama i odnajduje się je w decyzjach i czynach.

Benito Mussolini wszedł na drogę do czwartego swego triumfu.

Pożar stratostatu nie był katastrofą lecz szczęśliwym wypadkiem który ocalił wiele istnień ludzkości

„Cierpliwość ludzka wyczerpała się i wloty na duże wysokości straciły na popularności“ (Mazurek, — „Balonem do stratosfery“ strona 24).

Pisaliśmy niedawno, że grono wybitnych uczonych zdecydowanych przeciwników lotu do stratosfery, wszczęło na własną rękę energiczne badania mające na celu dokładne wyświetlenie przyczyn katastrofy balonu. Uczenci ci już na wstępie stwierdzili, że całkowita odpowiedzialność za katastrofę spada na organizatorów lotu balonowego, a w szczególności na prof. Politechniki Warszawskiej, przewodniczącego Rady Naukowej Pierwszego Polskiego lotu do stratosfery, Mieczysława Wolfkego. On bowiem był duszą i jednym z głównych inicjatorów lotu.

NIEDBALSTWO

Jak wiadomo, prace przygotowawcze prowadzone były nadzwyczaj niedbale. Stwierdza to choćby książka, która w okresie największego natężenia kampanii reklamowej lotu ukazała się na półkach księgarskich, książka pisana przez sekretarza Rady Naukowej lotu inż. Stanisława Mazurka, zatytułowana „Balonem do stratosfery“.

Dziwić się należy, że książka o tak niskim poziomie zawierająca ogromną ilość już nie tylko błędów rzeczowych, nie posiadająca z punktu widzenia naukowego żadnej wartości, lecz także za wierającą niezliczoną ilość błędów językowych, mogła ukazać się w druku.

PRÓBKİ POZIOMU

Nie będziemy jednak gołosiłami. Oto kilka próbek poziomu książki:

„Wskutek ciśnienia wielkich warstw od góry, powietrze nasze jest silnie sprężone, dochodząc do 700 mm. słupa rtęci. Oprócz cząsteczek samego powietrza znajdują się w nim liczne cząstki pary wodnej, dwutlenku węgla, wielka ilość cząsteczek stałych w postaci zawieszonych węgli, kurzu oraz drobnoustrojów“.

Możeby p. inż. Mazurek zdefiniował najpierw pojęcie powietrza. O ile bowiem jest mi wiadome w skład powietrza poza azotem i tlenem wchodzi także inne gazy, między innymi dwutlenek węgla; wymieniony przez inżyn. Mazurka jako osobny czynnik. W skład powietrza wchodzi także i para wodna i cząsteczki stałe.

HUMOR

Humorystycznie wprost brzmi opowieść o locie Graya.

„Podobnie można uważać i uważać za kompletny i pionierski lot dokonany przez Hawthorne'ego, kapitana armii amerykańskiej, który odważnie dokonał lotu i ustanowił nowy stratosferyczny rekord. Dnia 4

listopada 1927 r. wzniósł się on w otwartym koszu na wysokość 12,9 km, mając ze sobą aparat tlenowy. Był on pierwszym człowiekiem, który wszedł (?) do stratosfery. Doświadczenie swoje przypisał życiu, gdyż w drodze powrotnej umarł wskutek narażenia się na ogromny chłód i rozrzedzone powietrze“ (!?)

CENNE INFORMACJE

Książka inż. Mazurka posiada, poza swą skandaliczną formą językową i błędami rzeczowymi wiele cennych informacji dla tego, który chce zgłębić tajemnice lotu.

Oto jak stwierdza inż. Mazurek:

„Balon napełniony będzie wodorem. Jakkolwiek Ameryka zgodziła się sprzedać nam odpowiednią ilość helu, jednak zbyt długi czas dostawy, nie pozwolił na wykorzystanie tej cennej oferty“.

Komu tak bardzo spieszyło się, że dla pośpiechu zlekceważył najbardziej kardynalny warunek bezpieczeństwa, w tej aż nazbyt ryzykownej wyprawie. Pośpiech

ów właśnie w pierwszym rzędzie spowodował spalenie powłoki. Użycie bowiem łatwopalnego wodoru, zamiast niepalnego helu, było bezpośrednim powodem katastrofy.

WARUNKI ATMOSFERYCZNE

Zlekceważono także znaczenie warunków atmosferycznych.

„Wybrano właśnie miejsce startu w dolinie Chocholowskiej — pisze inż. Mazurek, ze względu na to, iż przeciętna pogoda w ciągu roku jest dobra, — a na jesieni panuje tam całkowicie bezwietrzna pogoda, umożliwiającą start tak olbrzymiego balonu, jakim jest „Gwiazda Polska“.

W rzeczywistości jest wprost przeciwnie. W dolinie w ogóle, a w szczególności w okresie jesiennym panuje niemal stale niepogoda. O bezwietrznych dniach nie może być nawet mowy.

SKANDAL

Największym jednak skandalem, którym powinien zająć się

prokurator jest zastosowanie do automatycznego otwierania kłapy balonu sprężonego powietrza.

„Gdy pilot zamierza otworzyć kłapę, by wypuścić pewną ilość gazu z balonu na zewnątrz, wypuszcza z butli przez reduktor do bardzo wytrzymałego przewodu, wytrzymałego 30 atm, na rozrywanie. Przewód ten od butli wychodzi przez ściankę gondoli na zewnętrznej stronie powłoki, aż do kłapy. Z chwilą otwarcia zaworu butli powietrze sprężone, przechodząc przez wspomniany przewód naciska na talerz kłapy, która w tym samym momencie otwiera się i wypuszcza obliczoną ilość wodoru z balonu na zewnątrz. Ten sposób sterowania kłapą był wypróbowany w locie amerykańskim przez majora Stevensa“.

Ze zgrozą przeczytałem powyższą wiadomość, podaną przez inż. Mazurka na str. 60 omawianej książki.

Jakże bowiem można było użyć do otwarcia kłapy sprężonego powietrza? Wiadomo jest nawet największemu laikowi, że gwałtowne zmieszanie tlenu z wodorem daje gaz wybuchowy oraz powoduje raptowny wzrost tem-

peratury, która dochodzi do 2 tysięcy 500 stopni. Właśnie w ten sposób, przez zastosowanie gwałtownego połączenia tlenu z wodorem rozpuszcza się najtwardsze metale, uzyskując najwyższą dotychczas osiągalną temperaturę.

Major Stevens mógł pozwolić sobie na zastosowanie pneumatycznej kłapy w swym balonie stratosferycznym, gdyż balon ów napełniony był niepalnym heliem.

Jeden z wybitnych uczonych wyraził opinię, że w razie zastosowania pneumatycznej kłapy doszłoby już nie tylko do spalenia części powłoki balonowej, lecz do olbrzymiego pożaru, który w mgnieniu oka zniszczyłby całą dolinę a po obsłudze balonu nie pozostałoby nawet śladu. To, że balon łagodnie spłonął, należy nazwać szczęściem, a nie katastrofą, kończy ów wybitny uczy-

KOLCE BEZ ROZ

PIORUNUJĄCE GLUPSTWO

T. zw. Narodowa Agencja Informacyjna donosi w poniedziałek w biuletynie popołudniowym:

W dniu 16 bm. w Katowicach wygłosił wielkie przemówienie polityczne wicepremier Kwiatkowski. W przemówieniu tym, wicepremier Kwiatkowski powiedział między innymi co następuje: „Uznajemy, że obecna ordynacja wyborcza uczyniła dużo złego i obóz rządowy pragnie naprawienia tego błędu. Uważam oświadczenie Senatu setkom, tysiącom i milionom ludzi, którzy niejednokrotnie udowodnili, że są dobrymi Polakami, że dużo więcej zrobili dla Polski, niż członkowie przypadkowej elity nieraz obcy Polsce, a może wrogo do niej nastawieni. Sprawiedliwość wymaga, by przywrócić powszechność prawa wyborczego do Senatu. Wicepremier Kwiatkowski w swym dalszym przemówieniu wyraził się pochlebnie o wszystkich polskich stronnictwach politycznych, stwierdził, że w żadnym wypadku nie można im odmówić patriotyzmu do wspólnej Ojczyzny Polskiej. Donosiło przemówienie wicepremiera Kwiatkowskiego zrobiło piorunujące wrażenie we wszystkich ugrupowaniach politycznych i jest ono drogowskazem, że oboz rządzący nie zjeżdża ze swej drogi do pojednania wszystkich dobrze myślących Polaków“.

Każdy z dziennikarzy chwycił się za boki otrzymując wiadomość o niedzielnym mowie wicepremiera w poniedziałek popołudniu. Ale nie na tym koniec.

Co to jest patriotyzm do wspólnej Ojczyzny? W jaki sposób „piorunujące wrażenie“ może być drogowskazem?

Proszę Panów! „To wszystko razem jest poprosu piorunującym głupstwem“.

NARODOWOŚĆ POLSKA

Polska Agencja Telegraficzna, podając nazwiska kandydatów na posłów, przy nazwisku byłego posła żydowskiego Sommersteina uprzejmie dodała: „narodowość polska“.

Tak więc z łaski P.A.T.'a zyskałszy jednego patriotę.

Po mowie min. Kwiatkowskiego

Od ofert do nieufności

Wstydlive milczenie „Ozonu“

(J. W.) Mowa min. Kwiatkowskiego znalazła silny oddźwięk wśród wszystkich ugrupowań politycznych. Echa są dość różnorodne — od niedowierzania aż do ofert politycznych.

FRONT NARODOWY CZY DEMOKRATYCZNY?

„Czas“ dla którego, wobec ataku na „Konservę“ mowa Wicepremiera była lekkostrawna, pisze:

Z tego, cośmy powiedzieli wynika już, że nie wierzymy w tak zw. konsolidację totalną. Nie wierzymy by trwał w jednym szeregu naszerowali socjaliści i narodowcy. Wezwanie takie jest bardzo efektowne na wiecu, ale nie może być podstawą politycznych planów przed widującym meża stanu. By konsolidacja narodowa się udała trzeba się przede wszystkim zdecydować, kogo się chce konsolidować, czy elementy narodowe, czy też frontoludowe. A gdy się między nimi uczyni wybór wówczas dopiero można realnie myśleć i mówić o zjednoczeniu wysiłków i o współodpowiedzialności na równych warunkach.

P. Kwiatkowski ma jakoby za tydzień przemawiać w Poznaniu. Byłoby, sądzimy rzeczą wskazaną, by w tym kierunku zechciał swe

zamierzenia konsolidacyjne sprecyzować. Dopiero wtedy można będzie bowiem powiedzieć, że ważny ten problem ujmując realnie, i co jest jeszcze ważniejsze, że ujmując go szczerze. Mowa katowicka pomijając nawet jej formę, tej pewnością nie daje.

„Ale pamiętajmy, że konsolidacja narodowa nie może być hasłem obrony stanu posiadania, musi stawiać sobie zadania prawdziwej przebudowy społecznej, musi niszczyć — aby budować lepiej — zmurszałe formy!“

SLABNA ZŁE MOCE

W „Małym Dzienniku“ p. J. R. pisze pełen optymizmu.

Wiele zmienia się mimo wszystko — i to na lepsze — w Polsce i w świecie, skoro w sposób tak twardy i jawny może wypowiedzieć się w sprawie wolnomularstwa nie jakaś osoba prywatna ale człowiek zajmujący jedno z czołowych stanowisk w Państwie i za kierunek polityki polskiej odpowiedzialny. Słabna „złe moce“ i coraz widoczniej przybliża się już godzina ich zmierzchu. Im odważniej i szybciej wyciągniemy wszystkie wypływające z tego faktu wnioski, tym lepiej zasłużymy się Narodowi Polskiemu i jego przyszłości. Niewątpliwie wiele zmienia się

na lepsze, warto jednak pamiętać, że złych mocy nie zdoła się zwyciężyć samym słowem.

REKA PPS.

Również przychylnie, choć z zastrzeżeniami, ocenia mowę min. Kwiatkowskiego p. Czaplański w „Robotniku“.

Koncepcja p. wicepremiera ma jakiś charakter szerszy, niż biurokratyczne koncepcje OZN. Mówi o tym, że „reka wyciągnięta do zgody jest nadal gotowa do braterskiego uścisku“; że konieczna jest taka ordynacja, by kandydaci z PPS, stronnictwa ludowego i narodowego mogli znaleźć się w Sejmie; że pertraktowano z ludowcami i narodowcami i t. d.

Jeśli mowa p. Kwiatkowskiego jest istotnie wyrazem chęci przyspieszenia pracy nad ordynacją (chęci wszystkich czynników) — w takim razie uważamy ją za sympatyczną pomysłową.

To znaczy, że ręka P. P. S. też wyciągnęłaby się do zgody. Gdyby jeszcze ta demokracja była mniej kierowana...

RZĄD POJEDNANIA

P. S. S. w „Wieczorze Warszawskim“ podkreśla konieczność współpracy stronnictw:

Sam „Ozon“ nie potrafi zjednoczyć narodu. Nie potrafi dlatego, ponieważ po prostu nie starczy mu sił do odwołania potwornej wagi ciężaru nagromadzonych w ciągu dziesiątków lat nienawiści, urazów, absurdalnych sporów i nieporozumień. A przecież nie chodzi tylko o przekreślenie bezsensownej „linii podziału“. Trzeba jeszcze potężnym wysiłkiem woli wyrwać społeczeństwo z atmosfery marazmu i obojętności.

A jako konkluzja:

A więc t. zw. rząd koalicyjny?

— Brń Boże! Rząd pojednania jako organizator obozu jednolitości narodowej.

OFERTA ŻYDOWSKA

A „Nasz Przegląd“ gotów jest złożyć ofertę.

Taki demokratyzm zorganizowany można zaakceptować, byle był pozbawiony cech ciasnego nacjonalizmu, t. j. odnoszący się do wszystkich obywateli bez różnicy wyznania i narodowości.

Wypadnie oczywiście jeszcze porozumieć się co do sposobu zorganizowania tej demokracji i co do wytyczenia jej programu, aprobowanego przez różne ugrupowania i klasy.

CO SKORYGOWAĆ?

„Gazeta Polska“, która wstawiła się ostatnio korektą mowy Wicepremiera, pisze o wytycznych gospodarki:

Istotnymi zatem wytycznymi polityki gospodarczej, którą w polskich warunkach można będzie nazwać polityką dobrą, są: nieuznawanie żadnych obcych „klasycznych“ wzorów, pasujących do krótko odmiennych warunków, forsowanie kosztownych największych nawet doradztw wysiłków i ofiar akcji intensywnego zagospodarowania oraz położenie szczególnego nacisku na wyzyskanie wielkich za-

sobów będącej źródłem bogactwa pracy.

A możeby tak korektorzy z „Gazety Polskiej“ zastanowili się nad tym, że należałoby najpierw skorygować kumulację posad i różne przytulki dla zasłużonych. To byłby dobry początek, choć dla niektórych szczególnie trudny.

Zresztą „Gazeta Polska“ jak i reszta prasy ozonowej ostrożnie omija sprawę ostatniej mowy — tylko obocznie do niej nawiązując w dwu artykułach.

KKO pow. ZGODA 7 Niewzruszona rękojmia lokat i wkładów

Roczny obrót: zł. 250.000.000. Wkłady (16-IX-r.b.): zł. 35.270.319. Godziny czynności: od 8 do 19 1/2 (bez przerwy). — Tajemnica wkładów ustawowo zastrzeżona. — Skarbonki gratis.

SWĄ PRZYSZŁOŚĆ BUDUJE — KTO W KKO LOKUJE

DZIEŃ W POLITYCE

JEDEN ROK PRACY?

W kołach politycznych obiegają pogłoski, że czynnik miarodajny w decydowaniu już o pracy i okresie istnienia nowego Sejmu i Senatu, który trwać ma zaledwie rok. W początkach 1940 roku zostaną rozpisane nowe wybory na podstawie nowej ordynacji wyborczej, której projekt rząd ma zgłosić w pierwszych dniach zebrań się parlamentu.

WSPÓŁPRACA PPS I SL

W szeregu ostatnich zebrań, urządzanych w całym kraju przez Stron-

nictwo Ludowe, biorą udział przedstawiciele PPS. W kilku miejscowościach kursy społeczno-polityczne ludowców odbywają się w lokalach PPS-u i przy współudziale inteligencji tej partii.

AKCJA STRONNICTWA PRACY

Żywa działalność polityczną wykazuje w sprawie wyborów do samorządu w Poznaniu Stronnictwo Pracy. Kandydatem na przyszłego prezydenta miasta jest Cyryl Ratajski, który naogół jest dobrze widziany i w kołach działaczy Stronnictwa Narodowego.

Cudowne uzdrowienie w Loretto nieuleczalnie chorej

RZYM, 18. 10. Prasa włoska podaje orzeczenie lekarskie w sprawie cudownego uzdrowienia pewnej staruszki z Turynu p. Tettoni. Uzdrowienie miało miejsce w czasie pielgrzymki do Loretto w dniu 26 maja 1936 r. P. Tettoni licząca 80 lat, zdaniem lekarzy była nieuleczalnie chora na t. zw. „chorobę Meniera“ (za sztywnienie kończyn, chroniczny reumatyzm, opuchlizna itp.). Choroba trwała już przeszło lat 30. Chora nie mogła wykonywać żadnego ruchu i podróżowała leżąc.

W Loretto p. Tettoni brała udział w nabożeństwach, leżąc na noszach. W dniu 25 maja pociąg z pielgrzymami opuścił Loretto. Na stacji w Ankoni p. Tettoni oświadczyła sanitariuszowi, że chce wstać. Choć chciało jej w tym przeszkodzić, powstała o własnych siłach i przeszła się

parokrotnie po korytarzu pociągu, twierdząc, że czuje się zupełnie zdrową. W Turynie wyszła z pociągu i z dworca koło jejowego bez niczyjej pomocy.

Po przeszło rok trwających badaniach i obserwacji profesor Negro, lekarz szpitala, w którym od dłuższego już czasu przebywała chora, oświadczył, że p. Tettoni jest najzupełniej uleczona ze swej choroby. Na wiosnę 1938 r. staruszka raz jeszcze odbyła pielgrzymkę do Loretto, gdzie została zbadana przez specjalną komisję lekarską. Uznano, że uzdrowienie jej nastąpiło dzięki siłom nadprzyrodzonym, niezbadanym przez naukę.

W ŻYRARDOWIE

zaprenumerować „ABC“ można u. p. Władysława Piątki kiosk gazetowy

Inż. Doboszyński apeluje Sprawa odbędzie się w grudniu

Do sądu okręgowego we Lwowie wpłynęła skarga apelacyjna obrońców inż. Doboszyńskiego, skazanego jak wiadomo na 4 lata więzienia.

Skarga kwestionuje motywy wyroku sądu okręgowego uznającego, iż inż. Doboszyński namawiał do rabunku oraz dowodził w napadzie na posterunek policji, w czasie którego zrabowano broń.

Sam bowiem sąd w motywach podkreślił, że Doboszyński nie działał z chęci zysku, lecz z po-

budek ideologicznych.

Prośba obrońców inż. Doboszyńskiego o zwolnienie go z

więzienia, nie została przez sąd uwzględniona. Sprawa apelacyjna odbędzie się w grudniu.

Drożyzna szaleje w Sowietach 18 rb. kilogram masła

MOSKWA, 17. 10. Ze wszystkich ośrodków na Dalekim Wschodzie nadchodzi tu alarmujące wiadomości o katastrofalnym braku artykułów pierwszej potrzeby.

W wyniku trudności transportowych, spowodowanych dezorganizacją kolejnictwa sowieckiego, a także zdewastowaniem i zdeorganizowaniem t. zw. przemysłu lekkiego — na całym Dalekim Wschodzie daje się odczuwać brak takich artykułów, jak: odzież, mydło, materiały piśmienne, a także wiele artykułów żywnościowych.

Półśrodki, stosowane przez

centralne władze sowieckie, nie zapobiegają temu stanowi rzeczy.

W związku z tym, wzmogła się ostatnio fala drożyzny. Ceny na artykuły żywnościowe wzrosły w ostatnich tygodniach o 20 do 30 proc. Kilogram masła kosztuje w Kijowie 18 rb., mięsa wołowego od 10 do 12 rb. Również inne artykuły pierwszej potrzeby sprzedawane są obecnie po cenach znacznie wyższych, aniżeli przed paru miesiącami. Odczuwa się dotkliwy brak obuwia. Para obuwia kosztuje przeciętnie od 200 do 300 rubli.

ABC
ZBLIŻA
STOLICE
Z PROWINCJĄ

Demon hazardu

Systemy gry, talizmany szczęścia

Jaka siła trzyma gracza przy stoliku z kartami, lub przy rulecie, albo posyła go na wyścigi? — Co jest powodem, tej dziwnej namietności? — Czy marzenie o bogactwie? — W takim razie czemu usprawiedliwić namietność gry u ludzi bogatych.

Odpowiedź na te pytania stara się dać dr. Stefan Lusteur, który w swojej willi pod Marsylią, stworzył swego rodzaju „muzeum hazardu”.

KRÓL POKERA

Po raz pierwszy dr. Stefan Lusteur zetknął się z demonem hazardu w jednym z kasyn północno-afrykańskich, gdzie nudę i nostalgię, starając się stłumić grą. Dr. Lusteur być może stał by się sam namietnym graczem, gdyby bardziej niż sama gra nie pociągała go psychika graczy. Tam mógł obserwować najrozmaitsze typy ludzi którzy stali się ofiarami demona hazardu — przy czym każdy gracz to była odrębna indywidualność w sposób swoisty reagująca na grę.

Dr. Lusteur poznał tu wielu słynnych graczy, a z niektórymi zaprzyjaźnił się. Muzeum przecho-wuje grubą księgę — pamiętnik „króla pokerzystów”, który starał się niezlężone kombinacje gry ułożyć w jakiś system. Był przekonany, że gdyby udało mu się odkryć jakieś prawa rządzące grą, to przez to samo zniechęcił by ludzi do pokera, stając się przez to samo dobrodziejem ludzkości.

MAGIA GRY

Największą siłą, która pociąga gracza jest „magia nieznanego”.

urok wyczekiwania na niespodziankę, na sensację.

Dr. Lusteur godzi się z tym poglądem i oczekiwaniem na niespodziankę uważa za główny motor hazardu.

— Dokonałem szeregu obserwacji — oświadczył on — i mogę stwierdzić, że człowiek, który chce pędzić życie spokojne, pozbawione niespodzianek, który lubi wszystko przewidzieć z góry — taki człowiek nie czuje pociągu do hazardu.

Wspomniany autor grubego dzieła o systemach gry w pokera nie znalazł ogólnej reguły, która by umożliwiała wygraną. Umarł równie bogaty, jak urodził się. Wielka rutyna i znajomość psychiki graczy, uratowała go od utraty majątku.

TALIZMANY

— Oto tutaj zgromadzone są „talizmany szczęścia” — opowiada dr. Lusteur jednemu z dziennikarzy, pokazując zwyczajną kostkę do gry. To talizman szczęścia kobiety, która posiadała stalowe nerwy. Miała ona fenomenalne szczęście we wszystkich jaskiniach gry, w które tak obfituje Anglia. Zanim zasiadła do gry, zawsze musiała poradzić się swego talizmu. 6 punktów oznaczało, że można ryzykować. Jeżeli natomiast padała jakaś inna cyfra — żadną namową nie można było jej skłonić do gry.

Inna znów kobieta, bardzo nerwowa, zasiadła do gry z całą kolekcją „talizmanów”. Miała skórkę węża, postronek powieszono, pierścion z jakimś fosforyzującym

kamieniem, pasmo włosów japońskiej gejszy.

Zmarła na aneurizm serca pod czas gry.

KTO WYGRYWA

— Jakiego typu gracze, pańskim zdaniem wygrywają, spytał dziennikarz?

— Szulerzy — odpowiedział Lusteur z uśmiechem. O innych dobrych graczach można jedynie powiedzieć, że nie przegrywają. Są to ludzie obdarzeni silnymi nerwami i niezwykłą pamięcią.

— Ależ ostatecznie przegrane pieniądze muszą znaleźć się w czyjś kieszeni?

— To też zawsze znajdują się one w kieszeni ludzi nieuczciwych, którzy pomagają losowi. W rezultacie wszystkie ofiary hazardu płać gruby podatek na rzecz nieuczciwych graczy.

Pani moda ma głos

Z jesiennych pokazów mody

Moda najbliższego sezonu jesienno-zimowego przynosi tyle nowości w linii, kolorach, materiałach i ozdobach — że doprawdy jest w czym wybierać.

Na jesiennych rewiach mody pokazano też wiele pięknych rzeczy. Zaczniemy od rewii w jednym z najelegantszych domów mody, gdzie prezentowano oryginalne modele paryskie, fasony i kolory, których na krajowym rynku jeszcze właściwie nie ma.

PLASZCZE

Wyjątkowo udana była kolekcja płaszczy jesienno-zimowych. Płaszcze sportowe luźne od ramion z wielkimi kieszeniami (piękny płaszcz w szaro-brązową kratę oryginalnie zestawioną na plecach) i płaszcze popołudniowe w modnych kolorach zgnilo — zielonym, dyskretnym bron-

zowym jakby przysypanym popiołem oraz czarnym. Płaszczki popołudniowe przeważnie bez pasków lecz z talią wyraźnie zaznaczoną ślicznymi zakładkami; przód lekko drapowany lub falujący kłosem, zawiązany na miękki węzeł lub kokardę z tego samego materiału czy płaskiego futerka. Z lisów piękne szalowe kołnierze opadające nisko na ramiona (pod szyją płaszcz zawiązany na kokardę lub zapięty wysoko na dużych guzikach) lub falujące kłapy. Z futer płaskich — karakulów, breitszwanców — piękne aplikacje, całe futrzane rękawy lub wąskie plisy na rękawkach, bokach lub wzdłuż przodu. Klasycznym wyrazem obecnej mody był płaszcz z wełny zgnilo — zielonej. Dookoła szyi i wzdłuż przodu biegły dwa wązkie rulony z brązowego karakulu; między rulonami widoczny

SUKNIE

Kolekcja sukien wełnianych i jedwabnych nieniosa się gamą najmodniejszych odcieni: od rdzawych i winiowych po ciemny śliwkowy fiolet, od zgnilo — zielonych do „przydymionych” granatów w odcieniu magnesowej stali. Dużo takto czerni, natomiast brak tradycyjnych połączeń czarnego z białymi; łączy się jedwab czarny matowy z czarnym błyszczącym lub z białym złotym czy srebrnym szamerunkiem. Oryginalna np. była sukienka z czarnego jedwabiu nazwana „ulan” z pękami srebrnych sznurków na ramieniu, tworzących rodzaj epoletów. Suknia „Marsyciska” z czarnej wełny o suto kłosowanej spódnicy rozszywana była wzdłuż wąskimi paseczkami czarnej mory — w tali szeroki drapowany pas z mory, pod szyją angielska kokardka przy żołnierskim, wąskim kołnierzyku. Elegancka sukienka „Warszawa” z jedwabiu zgnilo — zielonego miała wyszyty na pasku i kołnierzyku napis z drobnych, błyszczących strasów „Varsovie”. Suknie wieczorowe — czarne, śliwkowe, jaskrawo — żółte i ze złotej lub srebrnej lamy — trykotu uzupełniały długie zakłady z brokatu, oplające biodra. Cudowny był taki zakład przy sukni szafirowej „Ślódne niebo” również szafirowy, haftowany srebrnymi pallelami.

Alinette

Łamaczem lodów, czołgiem, samolotem Plany nowej podróży Byrda

Jak wiadomo, admirał Byrd ma zamiar ponownie w grudniu roku 1940, podróż do bieguna południowego. Naczelnym pilotem admirała, J. June, opowiada na łamach prasy amerykańskiej ciekawie szczegółów planowanej podróży.

Przed wszystkim zmienione zostanie miejsce startu i będzie nim, nie jak w r. 1929 i 1933 — Nowa Zelandia, lecz południowa Afryka. Ma to zaoszczędzić podróżnikowi wiele cennego materiału pędowego, a przez to umożliwić mu dłuższy pobyt w właściwej Antarktydzie.

Nową podróż do bieguna odbędzie Byrd początkowo na łamaczu lodów, później służyć mu będzie najsilniejszy, jaki kiedykolwiek zbudowano, czołg, w końcu, dotarłszy w ten sposób w sam głąb Antarktydy, — wsiądzie na samolot, aby wylądować na biegunie południowym — pod czas, gdy w czasie poprzednich swoich wypraw — tylko przelatywał nad nim.

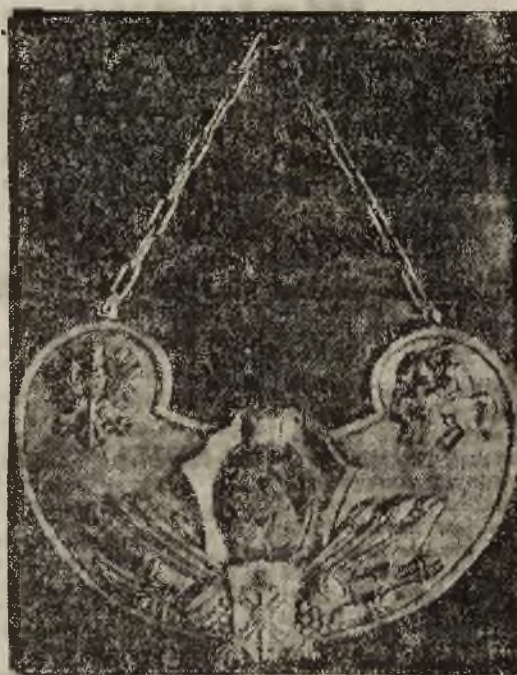
Zamiłowaniem Byrda do tych niebezpiecznych podróży — datuje się już od wczesnej młodości. Jako młody chłopak, przychodził się z ogromnym zacięciem opowieściom o wyprawach polarnych Peary'ego i tak się nimi przejął, że gdy, po latach, skutkiem złamania nogi,

stał się niezdolnym do czynnej służby w marynarce, postanowił postawić na kartę nawet własne życie w służbie badań podbiegunowych. Celem jego jest — zabezpieczenie praw Stanów Zjednoczonych do ziemi na biegunie oraz stwierdzenie, czy i jakie skarby naturalne kryją się pod

wiecznymi lodami.

Nowa wyprawa posiada również olbrzymie znaczenie naukowe. To też wyników tej podróży nieustraszonego podróżnika, oczekuje nie tylko Ameryka, lecz także cały świat ze zrozułaniem i zainteresowaniem i niecierpliwością.

W HOLDZIE N. P. MARII

Votum zawieszone w Ostrej Bramie przez komitet obchodu 20-lecia samobrony Litwy Środkowej i Białorusi przed nawałą bolszewicką.

W GRUDZIADZU

zaprenumerować „ABC” można u p. Wawrzyńca Borowczyka ul. Mickiewicza 23.

Z Konserwatorium

Recital fortepianowy Henryka Sztompki

Sezon koncertowy w sali Konserwatorium na rok 1938/39 zainaugu-

rował Henryk Sztompka, jeden z najzdolniejszych i najbardziej cenionych przez publiczność warszawską pianistów młodego pokolenia.

Program wieczoru zawierał wyłącznie utwory Chopina. A wiec: 4 Ballady, Nokturn Des-dur op. 27, 2 Mazurki: b-moll op. 24 i e-moll op. 50; Barcarole Fis-dur op. 60, Berceuse op. 57, Walc As-dur op. 42 i Scherzo b-moll op. 31.

Sztompka posiada bogate środki techniczne i piękne uderzenie. Czystość gry artysty jest nieskazitelna, a indywidualna i wysoce inteligentna interpretacja technicznie szczerością i wielką naturalnością.

Artysta posiada silne wyczucie piękna brzmienia i co najważniejsze rozumie i czuje głęboko intencje twórcy.

Sztompka osiągnął duży sukces. Na usilne żądania rozentuzjasmowanych słuchaczy do rzucił na bis kilka drobnych utworów Chopina. B. L.

Niezwykły połów

Niezwykły połów ułaj się rybakom hanowerskim. W jednym z jezior, położonych w północnej prowincji, złowiono szczupaka, który ważył 40 kg. Niezwykły okaz wzbudził sensację nie tylko wśród rybaków i ludności wsi, ale stał się przedmiotem zainteresowań ichtiologów, którzy zajęli się badaniem warunków rozwoju ryb w jeziorach hanowerskich. Na jeziorze Stenrud, gdzie złowiono olbrzymią karpia, komisja ichtiologów prowadzi od tygodnia studia, która będą ogłoszone drukiem. Między narodowe kolekcje ichtiologów żywe interesują się tą nową zapowiedzianą pracą uczonych ichtiologów

Kocia wierność

Pewna Angielka postanowiła pozbyć się kota, który jej służył wiernie przeszło lat 12-cie. Od-

DOBRA RADA

— Czy sądzi pan, panie doktorze, że będę musiała udać się do specjalisty?
— Tak! Do archeologa.

dała go na własność swej przyjaciółce, mieszkającej 345 km. od Londynu. Jakież było jej zdziwienie, gdy pewnego dnia znalazła swego kota zmierzwanego pod drzwiami mieszkanla.

Zwierzę przez siedem dni wędrowało w kierunku Londynu, odbywając dziennie marsze po 35 km. Po przyjeździe przez swą poprzednią „mleko-dawczynię” kot, pokrzepiwszy się mleczką mleka, położył się i przespał okragle 70 godzin. Potem wstał rześki i udał się na łowy na myszy.

Złóż ofiarę na F. O. M.

RĘCE GODNE DOCAŁUNKÓW

to ręce spracowane a jednak białe i aktywnie gładkie. Pielęgnuj, zapobiegaj niszczeniu, pierznięciu i czerwoności rąk

KREM PRZECIWI...

DOROTHY BLACK

10)

PRZYGODA

Powieść

Przekład autoryzowany z angielskiego

Jednakże niespodzianka nie była romantyczna, a ona chciała romantyczności.

Do łóż weszli czterej mężczyźni w melonikach. Jeden wysoki z chorowitą twarzą, drugi niski z wachlarzowatym wąsem, trzeci o nieokreślonej powłóczychowości z tęczką w ręku, czwarty na pierwszy rzut oka brudny, a w rzeczywistości bardzo śniady.

Rozjeżdżawszy się ponuro po otoczeniu, usadowili się w łóż obok Sue, nie zwracając na nią najmniejszej uwagi. Może jej nie widzieli. Wtulona w miękką kanapkę, mogła ujść nieuwagnych oczu.

Nie wyglądali na ludzi, którzy szukają rozrywki i kogoś jak kogo, ale ich Sue nie spodziewała się tutaj spotkać. Nie wiedziała, dlaczego zrobiła jej się dziwnie nieswojo. Nieprzejmnie dreszczyki chodziły po skórze od palców u nóg w górę.

Czterej nieznajomi postawili meloniki pod krzesłami, ułokowali niezgrabnie pod stolikiem

osiem nóg i zawołali o trunki. W oczekiwaniu na nie wymieniały zdawkowe uwagi:

— W ogóle marnie... — zaczął wysoki z chorowitą twarzą.

Osobnik z ciemną cerą odpowiedział tonem skargi, jakby się obawiał, że towarzysze źle o nim myślą.

— Powiadam wam, nie mam pojęcia, co on mógł z tym zrobić. Zrobiłem, co do mnie należało. Usunąłem X-a z drogi. Widziałem, jak wychodził z biura. Dowiedziałem się, że miał pakiet przy sobie. Widziałem, jak wchodził do sklepu w poszukiwaniu za X-em. A jednak, mimo że przytapałszy go w sklepie, już nie miał. Przez cały czas był w sklepie.

— Musiał tam mieć współnika... Tego nigdy nie bierzemy pod uwagę.

— Wspólnika nie było. Mówili mi — zapłaciłem za informacje — zachowali najzupełniejszą tajemnicę. Rozkaz z góry. Nikt do tego nie należał, z wyjątkiem gościa, którego posyłał na statek, żeby to przejął. X miał mu wręczyć pakiet ze szczegółowymi objaśnieniami, dotyczącymi naszego człowieka. X miał jechać osobiście. Wszystko starannie obmyślili. Mimo że tyle wiemy, może im się udać...

— Nie tak głośno. Nie tak głośno — przerwał wąsal. — Proszę was...

Śniady zniżył głos, ale Sue i tak dużo słyszała. Nadstawiała uszu zaintrygowana, ciekawa, co się

stało z „Pośpiechem” i co to wszystko mogło znaczyć.

— Nie. Nas by nie oszukali. W jakim celu, skoro nie dostaną nic, póki to nie będzie doręczono? Nie kręcili, nie. To było w poleconym pakiecie, zabezpieczonym, ale nie zaadresowanym, ze znakiem X na wierzchu. Mówię wam, że dowiedziałem się bezpośrednio od — no, wiecie... Na kopercie były trzy zielone pieczęcie. W środku — instrukcja dla ich agenta, po czym pozna naszego człowieka, pieniądze na podróż i nazwa statku. I przypało, jak pierwszy lepszy szpargał.

Wąsal znów się zaniepokoił.

— Nie tak głośno! Nie tak głośno!

Zaczęli rozmawiać tak cicho, że Sue chwyciła już tylko poszczególne słowa.

— Tymczasem... siedzieć cicho... Za wszelką cenę... w podróży mieć na oku... Może być ktoś czwarty... Ale przysięgnę, że nie chcą nas oszukać...

Sue dopiła soku i postawiła cicho szklaneczkę. Była podniecona i zaintrygowana. Wiedziała, że tu chodzi o coś niezwykłego, i złość ją brała, że nie może się dowiedzieć wszystkiego. Czas było iść na obiad. Restauracja zaczynała się napełniać publicznością, jakiej się tutaj Sue spodziewała. Wchodziły wysokie, wzgardliwe damy w toaletach Chamynex i przystojni wysmukli panowie o dumnych minach.

(D. c. n.).

Agenci niemieccy przed sądem

Wielki proces szpiegowski

rozpoczął się w Nowym Yorku

NOWY JORK, 17. 10. W głosnym procesie przeciwko 4 oskarżonym o szpiegostwo na rzecz Niemiec, prokurator federalny Hardy zarzuca szpiegom niemieckim przekazywanie do Berlina wiadomości:

- 1) o artylerii amerykańskiej w obrębie kanału panamskiego,
- 2) o jednostkach marynarki Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej na Atlantyku,
- 3) o szczegółach dotyczących dwóch lotniskowców amerykańskich.

Żeby zdobyć informacje o konstrukcji lotniskowców, oskarżeni sfałszowali podpis prezydenta Roosevelta.

Jak wiadomo, w obecnym procesie występują oskarżeni: fryzjerka ze statku „Europa” Johanna Hoffman, Niemiec Hermann Voss, naturalizowany Amerykanin, b. żołnierz armii amerykańskiej, Niemiec Erich Glaser i Niemiec Gustaw Rumrich.

Informacje, zdobyte przez agentów w St. Zjedn. przekazywane były do Niemiec za pośrednictwem Niemców. Dwaj przedstawiciele Stanów Zjedn. w niemieckim towarzystwie okrętowym stwierdzili łączność istniejącą między agentami, działającymi w Ameryce, a szefem służby szpiegowskiej w Berlinie.

Niemiec Sanders z Bremy, będący na usługach biur szpiegostwa morskiego, zażądał miał od jednego z oskarżonych, Gustawa Rumricha, informacji, o działalności amerykańskich zakładów przemysłowych, a szczególnie zakładów Dupont et Nemours i Bethlehem Steel Co. Jeden z kierowników organizacji szpiegowskiej William Lonkowski, podający się za stroiciela fortepianu, zdobył szereg informacji poufnych od drugiego oskarżonego, Niemca Oto Vossa, mechanika lotniczego.

Voss i Lonkowski spotykali się u córki bankiera niemieckiego, Senty Wagner. Członkowie organizacji zbierali się też w apartamentach Ignacego Griebela, który zbiegł do Niemiec przed wykryciem całej afery. Griebel odbył miał w hotelu Eden w Berlinie z mjr. Udo von Bonnem, przydzielonym do ministerstwa wojny Rzeszy rozmowę. Kpt. Erich Pfeiffer, jeden z 14-tu dalszych oskarżonych, przebywający w Niemczech, według twierdzenia prokuratora, miał się chwalić, że posiada agentów we wszystkich waż-

niejszych amerykańskich zakładach przemysłu lotniczego.

Suma 70-ciu dolarów znaleziona u Johanna Hoffmana w chwili jego aresztowania w domu, przeznac-

zona była na opłacenie usług szpiegowskich, z czego, według prokuratora, 30 dolarów miał otrzymać Rumrich, a 40 jego współnik.

Zjednoczenia całej Irlandii

i odłączenia Ulsteru od Anglii

damaga się de Valera

LONDYN, 17. 10. „Evening Standard” zamieszcza wywiad z premierem Irlandii De Valerą, który wysuwa żądanie przyłączenia północnej Irlandii t. zw. Ul-

steru do wolnego państwa irlandzkiego.

Zjednoczenie to De Valera proponuje przeprowadzić w następujący sposób:

1) Przez ustanowienie ogólnoirlandzkiego parlamentu na podstawie wyborów proporcjonalnych, w których Ulster posiadałby takie same prawa, co i reszta Irlandii.

2) Uprawnienia, zastrzeżone obecnie w Ulsterze dla parlamentu brytyjskiego, zostałyby przekazane parlamentowi ogólnoirlandzkiemu.

3) Udzielenie Ulsterowi całkowitej autonomii w sprawach lokalnych w zamian za zagwarantowanie swobód mniejszości nacjonalistów irlandzkich na tym obszarze.

Dalej De Valera wypowiedział się przeciwko plebiscytowi w Ulsterze, gdyż nie przyniósłby on trwałego rozwiązania zagadnienia i nadal utrzymałby podział kraju.

W związku z tym „Evening News” dowiadyuje się, że De Valera wkrótce ma podać do wiadomości rządu brytyjskiego swoje plany w sprawie zjednoczenia Irlandii.

Komunikacja Hongkong — Kanton przerwana

Zwycięska ofensywa japońska

na wszystkich frontach chińskich

HONG-KONG, 17. 10. Ofensywa japońska w Chinach Południowych doprowadziła w poniedziałek do całkowitego przerwania komunikacji pomiędzy Kantonem, a Hong-Kongiem. Łącząca

oba te miasta linia kolejowa Kowloon — Kanton została w kilku miejscach wysadzona w powietrze.

Wojska japońskie po zdobyciu miejscowości Waiczau osiągnęły

w poniedziałek wieczorem miejscowość Poklo. Ogólnie oczekują, że we wtorek Japończycy zajmą Szeklung, gdzie może jednak dojść do poważniejszych starć z Chińczykami, którzy zgromadzili tu większe siły.

Szeklung leży w odległości 55 km. na wschód od Kantonu. Po zdobyciu tego miasta ofensywa japońska nie napotyka na żadne większe przeszkody.

W zatoce Bias lądują coraz to nowe transporty wojsk japońskich.

Kanton ewakuowany

Według otrzymanych tu doniesień ewakuacja Kantonu postępuje szybko naprzód. Liczba ewakuowanych mieszkańców tego miasta przekracza pół miliona. Dowódź żywności do Kantonu ustatkował niemal całkowicie z chwilą rozpoczęcia ofensywy japońskiej w Chinach Południowych. Zapasy środków żywności w mieście są niewystarczające.

Sukces nad Jang-tse

SZANGHAI, 17. 10. Na froncie rzeki Jang-Tse Japończycy odnieśli poważny sukces. Wojska japońskie zdołały zająć zakłady przemysłowe w Tajeh, które posiadają doniosłe znaczenie strategiczne.

Koszyce muszą być węgierskie

Conditio sine qua non

dalszych rokowań

BUDAPESZT, 17. 10. Korespondentowi ATE oświadczono dzisiaj w węgierskim ministerstwie spraw zagranicznych, że inicjatywa w sprawie podjęcia rokowań czesko - węgierskich należy do Pragi, i to tylko w tej formie, że rząd praski musiałby przedstawić rządowi węgierskiemu propozycję konkretne, które by mogły być uznane przez Węgry jako realna podstawa do rokowań.

W związku z tym dowiadujemy się z kół dobrze poinformowanych, że rząd węgierski mógłby się zgo-

dzić tylko na propozycję kompromisową, która pozostawiała by Nitře i Bratysławę przy Słowacji, natomiast Koszyce i pozostałe miasta musiałyby powrócić do Węgier. Odstąpienie Koszyc określone jest w Budapeszcie jako „conditio sine qua non” rozpoczęcia rokowań.

Zarówno opinia publiczna Węgier, jak i prasa liczą się z wysunięciem takiego projektu przez rząd czeski w ciągu najbliższych godzin, najdalej zaś do wtorku.

Zgon

ś. p. prof. A. Michałowskiego

Zmarł w Warszawie znakomity pianista Aleksander Michałowski. Aleksander Michałowski urodził się w r. 1851 w Kamieńcu Podolskim. Studia muzyczne odbywał w Lipsku, Berlinie i Lwowie, gdzie zbliżył się najbardziej do źródła tradycji chopinowskiej, studiując u Karola Mikulego, ucznia Chopina.

Koncertuje od r. 1869 naprzód w Lipsku, Dreźnie i Berlinie, potem przez lat blisko 60 niemal wyłącznie w kraju. Wcześniej zaczyna pracę pedagogiczną. W r. 1891 obejmuje wyższą klasę fortepianu w Konserwatorium Muzycznym w Warszawie, a w r. 1918 profes-

surę w Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie.

Był autorem szeregu utworów fortepianowych. Opracował kompletny dzieł Chopina, wydał „Studia przygotowawcze do utworów Chopina”, 3 głosowe inwencje Bacha, „Graćus ad Parnassum” Clementiego, „Perpetuum mobile” Webera i in.

Śp. Prof. Al. Michałowski odznaczony był komandorią orderu Polonia Restituta i złotym krzyżem zasługi.

Ze śmiercią śp. Aleksandra Michałowskiego ubywa jeden z największych polskich pianistów i jeden z najświetniejszych przedstawicieli tradycji chopinowskiej.

Studenci chcą odebrać członkostwo honorowe

prof. prof. Grzywo-Dąbrowskiemu i Michałowiczowi

Na wydziale medycznym U. J. P. krążyło wśród studentów następujące pismo:

„My niżej podpisani zwracamy się do zarządu Kola Medyków z prośbą odebrania członkostwa honorowego Kola Medyków panom: prof. dr. Grzywo-Dąbrowskiemu i prof. dr. Michałowiczowi, czyniąc ich odpowiedzialnymi za przyjęcie tytułu żydów na wydział lekarski w bieżącym roku

akademickim. Z bólem stwierdzamy, że obecny stan rzeczy nie tylko nie jest zgodny ze stanowiskiem polskiej młodzieży akademickiej, lecz sprzeczny jest z duchem czasu i stanowiskiem czynników miarodajnych”.

Studenci masowo podpisywali się pod tym pismem, dając dowód, że rozumieją lepiej od profesorów Grzywo-Dąbrowskiego i Michałowicza interes narodowy.

Czechosłowacja wybiera prezydenta

„sympatycznego” dla Niemców

PRAGA, 17. 10. Wybory nowego prezydenta republiki mają się odbyć pomiędzy 24-ym a 28 bm. Czynniki rządowe przeprowadzają w dalszym ciągu narady z kółami politycznymi co do osoby przyszłej głowy państwa.

Coraz bardziej krystalizuje się pogląd, że nowym prezydentem

będzie osobistość z kół gospodarczych, która byłaby sympatyczna również dla zagranicy, a w szczególności dla Rzeszy.

Prawdopodobnie prezydentem zostanie obecny prezes rady nadzorczej banku „Zivnostenska” Preiss.

REDAKCJA: Warszawa Al. Jerozolimska 121. Telefony 666-62 (sekretariat) 666-89 (ogólny).
ADMINISTRACJA: Warszawa, Nowy świat 15 m. 1 — I piętro. Zarząd i Dział Ogłoszeń tel. 224-40. Kierownictwo Biura, kasa, buchalteria 224-50. Prenumerata tel. 309-32. Rozrachunkowe Nr. 2. Skrzynka Poczтовая 795. Adres telegraficzny: ABC Warszawa.
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź, Piotrkowska 103, tel. 111-44. Biuro czynne w godz. 10—13, 13—18. Poznań, 27 Grudnia, Włocławek, Cyganki 34, tel. 135, Kalisz, Rzeźnicza 4, tel. 477. Katowice, ul. Starowiejska 3.
PRENUMERATA: miesięczna (z odniesieniem do domu) i na prowincji zł. 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dzielnymi Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie. Za granicą zł. 4.00. Wyd B (z premią książkową) 5.50.
Za zwrot nadesłanych, a nie zamówionych rękopisów redakcja nie odpowiada.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetr przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-ej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) 60 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł., opisy specjalne — 3 zł., lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Nowy świat 15 m. I, I piętro. Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 224-40.

Redaktor naczelny: Jan Korolec

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC” Sp. z ogr. odp.
Oficyna w „Drukarni Literackiej”, Warszawa, Al. Jerozolimska 121.

Redaktor odpowiedzialny: Henryk Wysokiński